

JAROMÍR CHARVÁT

Narodil se roku 1953 v Příbrami.

Většinu svého života prožil v okolí Prahy. Měl bratra, který ale bohužel zemřel ještě dříve, než ho poznal. Má dvě sestry, se kterými se pravidelně stýká, a dokonce se s nimi i radil o příběhu jejich otce, Bohumila Charváta, který nám v rámci projektu vyprávěl. Z celého jeho vyprávění je znát, že svou rodinu měl a má velmi rád a je na ni hrdý.

Pracuje jako český podnikatel v důchodu a mezi jeho koníčky patří létání s letadlem. Vystudoval vysokou vojenskou školu v Brně.

BOHUMIL CHARVÁT

Narodil se roku 1918 a zemřel roku 2011 ve věku 93 let.

Pocházel z chudé rodiny ze slovenského Gápelu. Jeho otec byl sklář.

Později se rodina odstěhovala do Prahy. Jako nejmladšímu synovi bylo Bobumilovi dovoleno studium na obchodní akademii v Praze. Učil se francouzsky, německy a rusky. Akademii v roce 1937 zdárně ukončil.

Nemohl však sehnat práci a tak ho téhož roku odvedli do armády. Zde absolvoval školu důstojníků v záloze a v roce 1938 zažil mobilizaci.

V roce 1939 však byla armáda rozpuštěna a on byl opět bez práce. V roce 1940 se dostal do Říše na nucené práce. Mezitím se oženil a měl prvního syna a tak mu zhruba po roce bylo dovoleno se z Reichu vrátit domů. Chvilku pracoval u firmy Philips, ale byl propuštěn. Poté dostal nabídku od hasičů (požární policie), kteří mu slíbili, že pokud k nim nastoupí, může dostat byt.

Nabídku v roce 1944 přijal, prošel výcvikem, a stal se vedoucím výcviku nových hasičů. Stal se i velitelem jednotky požární policie a dostal na starost oblast Klementina.

Požární policie byla sice pod vedením Němců, ale její členové se aktivně zapojili do odboje a přípravy Pražského povstání. V květnu 1945, po vypuknutí Pražského národního povstání, odzbrojila tato jednotka Todtovu organizaci, což byla polovojenská organizace zabývající se například stavbou obranných prvků,

kteřá sídlila v klášteře Křiřovníkŭ naproti Klementinu. Tím získali hasiči další zbraně včetně protitankové munice a obsadili Klementinum. Jednotky SS se postupně v Praze přesouvaly doprostřed města. Zde kromě bojŭ například na Staroměstském náměstí, kterým podlehla část Staroměstské radnice, probíhal i boj proti povstalcŭm v Klementinu. Hasiči pomocí získaných pancéřových pěstí dokázali Němcŭm zničit jedno obrněné vozidlo a lehký tank. Němci posléze od Klementina raději odtáhli a tak bylo Klementinum zachráněno. Kromě obrany Klementina zasahovala jednotka pana Charvátu v Pařířské ulici, kde vypukl požár a kde zachránili život mnoha lidem.

Po válce, kdy stále neměl s rodinou kde bydlet – bydlel u svého tchána Rudolfa Dvořáka (viz dále) - se rozhodl přestěhovat do pohraničních Vejprt. Zde zastával nejprve funkci bezpečnostního tajemníka a později tajemníka Národního výboru. V roce 1946 na něj několik mužŭ z prařské jednotky hasičŭ, zřejmě na tlak KSČ, podalo falešné udání, že během svého velitelského působení v prařském sboru kolaboval s Němci. Předstoupil před kárný soud, kde se mu podařilo prokázat nepravdivost udání a očistit své jméno.

Na konci roku 1948 za ním na Národní výbor přišel agent provokatér, který předstíral, že je agentem anglickým a zeptal se ho kde je hranice s Německem. Pan Charvát mu místo označil a po nějaké době začal být na základě tohoto incidentu pronásledován STB. Byl donucen odejít z Národního výboru a jít pracovat do uranových dolŭ v Jáchymově. Později byl přeložen do Příbrami. Zde se v roce 1953 narodil jeho syn Jaromír, který nám příběh svého tatínka vyprávěl.

STB ho nadále sledovala a pronásledovala, ale nakonec mu bylo umožněno, aby si v roce 1960 vystudoval průmyslovou hornickou školu. Tím získal nárok, aby místo nejhrubějších prací nastoupil v dole na jedno z vedoucích míst. Vedoucí pozici však kvůli zásahu KSČ nezískal. V roce 1969 po dvaceti letech práce v dole odešel do důchodu. Dalšíh dvacet let se živil jako automechanik.

RUDOLF DVOŘÁK

Narodil se roku 1888 a zemřel v květnu roku 1945.

Byl to dědeček pana Jaromíra Charvátu z matčiny strany.

Pocházel z Radlíku u Jílového, odkud se přestěhoval do Prahy. Vyučil se pekařem a kolem roku 1920 se oženil. V roce 1938 se dostal v rámci mobilizace

do armády, ale již na konci tohoto roku byl z armády propuštěn. Na počátku války pracoval jako správce hřiště na Hradčanech, kde v malé boudě se svou rodinou i žil (viz i pan Bohumil Charvát). Byl silně protiněmeckého smýšlení. V roce 1941 v období Heydrichiády byl zatčen a odvezen do terezínské pevnosti. Přesný důvod jeho zatčení není znám. V roce 1944 byl z vězení v Terezíně propuštěn a dál pokračoval v práci správce hřiště.

V době Pražského národního povstání se ozbrojil vlastní pistolí a odešel bojovat na barikády. Bohužel byl zajat jednotkou SS a odveden do Jeleního příkopu. Zde byl spolu s dalšími dvaceti lidmi mučen a 8.5. i popraven. Zde ho také o pár dní později našel jeho zeť Bohumil Charvát. Je uložen na Střešovickém hřbitově.